

prac. č.: 0665r

MVCRP0158RFN

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 22. 4. 2016
podpis:

V Praze dne 22. dubna 2016
Č.j.: MV-20358-6/VS-2016

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podala paní roz. nar. Lučenec – Slovenská republika, (dále jen „žadatelka“), státní občanka Slovenské republiky, trvale bytem rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 18. 12. 2015, čj.: VS-4865/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 11 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), (dále také „zákon o státním občanství“), vyhověno její žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), a rozhodl **t a k t o** :

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění:

I.

Prostřednictvím Krajského úřadu Karlovarského kraje požádala žadatelka o udělení státního občanství České republiky. Je státní občankou Slovenské republiky a v České republice jí byl povolen trvalý pobyt ode dne 8. 9. 2004. Žadatelka je vdaná, manžel i její dvě zletilé děti z I. manželství jsou státními občany České republiky.

Ze spisového materiálu vyplývá, že se žadatelka zdržuje na území České republiky od roku 2003, v roce 2004 uzavřela manželství se státním občanem České republiky, na základě kterého jí zde byl od 8. 9. 2004 povolen trvalý pobyt. Dvěma zletilým dětem žadatelky z I. manželství bylo státní občanství České republiky uděleno v roce 2015. Od září 2003 byla žadatelka zaměstnána u společnosti OZT – Obchodní zařízení a.s., jako obchodní referent. Na základě výpisu z živnostenského rejstříku se od června 2005 věnuje podnikání jako fyzická osoba s předmětem podnikání – výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona. Žadatelka si dle svého vyjádření za dobu pobytu v České republice průběžně rozšiřovala vzdělání, k čemuž doložila v rámci prvoinstančního správního řízení patřičné dokumenty.

Vypraveno dne:

20-04-2016

II.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatelka splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 14 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 3 písm. a), a odst. 7 zákona o státním občanství.

Ministerstvo vnitra však konstatovalo, že žadatelka nespĺňuje podmínky stanovené v § 14 odst. 4 a odst. 5 zákona o státním občanství, když neprokázala znalost českého jazyka a českých reálií v souladu s vyhláškou Ministerstva školství mládeže a tělovýchovy č. 433/2013 Sb., o prokazování znalosti českého jazyka a českých reálií pro účely udělování státního občanství České republiky (dále jen „vyhláška MŠMT“). Žadatelka dále nespĺňuje podmínku stanovenou v § 14 odst. 6 zákona o státním občanství na úseku veřejného zdravotního pojištění, když Ministerstvu vnitra nedoložila informace o pojištění, tzv. registrační údaje a vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“) za poslední tři roky předcházející podání žádosti. Žadatelka rovněž nespĺňuje podmínku stanovenou v § 14 odst. 8 zákona o státním občanství, když Ministerstvu vnitra nedoložila přehled čerpaných dávek státní sociální podpory a pomoci v hmotné nouzi za období tří let předcházejících podání žádosti, nebo potvrzení úřadu práce, že tyto dávky v uvedeném období nečerpala.

Žadatelka tak nespĺnila čtyři z osmi požadovaných podmínek pro udělení českého státního občanství, a proto její žádosti Ministerstvo vnitra svým rozhodnutím ze dne 18. 12. 2015 nevyhovělo.

Proti zamítavému rozhodnutí podala žadatelka včasný rozklad, ve kterém reaguje na podmínky pro udělení státního občanství České republiky, které byly Ministerstvem vnitra v napadeném rozhodnutí vyhodnoceny jako nespĺněné.

Ve vztahu k nespĺněným podmínkám stanovených v § 14 odst. 4 a 5 zákona o státním občanství, žádá o jejich prominutí. Odvolává se na důvody, které uplatnila již v prvoinstančním správním řízení a rozkladem doplňuje, že za další důvody hodné zvláštního zřetele dle ustanovení § 15 odst. 3 zákona o státním občanství pokládá svoji panickou hrůzu z úředního jednání, včetně požadovaných zkoušek z českého jazyka a českých reálií, a to po v rozkladu popisovaných zkušenostech s cizineckou policií v souvislosti s povolením trvalého pobytu na území České republiky. Současně argumentuje, že v průběhu prvoinstančního řízení o žádosti rekonstruovala dům vzdálený od Karlovarského kraje, kde by musela všechny Ministerstvem vnitra požadované doklady obstarávat, v této souvislosti poukazuje i na délku prvoinstančního řízení.

K nespĺněné podmínce stanovené v § 14 odst. 6 zákona o státním občanství doznává, že vyžadované doklady od zdravotní pojišťovny i správy sociálního zabezpečení nedodala, když jí tyto instituce informovaly, že doklady, jež předložila, jsou dostačující a jiné nevydávají. Ke zjištěným pochybením na úseku veřejného zdravotního pojištění dodává, že si je vědoma nerovnoměrného plnění, nicméně dluhy na pojistném i penále vyrovnala a své pochybení hodnotí čistě za formální, zvláště když za ně byla již potrestána vyměřeným penále.

K nesplněné podmínce stanovené v § 14 odst. 8 zákona o státním občanství uvádí, že potvrzení úřadu práce o tom, že dávky (státní sociální podpory a v hmotné nouzi) nepobírala, předala Krajskému úřadu Karlovarského kraje, podobně i přehled uskutečněných zahraničních cest, s tím, že pokud je Ministerstvo vnitra neobdrželo, musela dojít k jejich ztrátě.

Žadatelka dále poukazuje na to, že neví, jaký vliv má na předmětné řízení výsledek jejího hospodaření jakožto fyzické osoby (krom vlastního podnikání byla spolupracující osobou při podnikání svého manžela) s tím, že nikdy nehospodařila se ztrátou, k tomu doplňuje, že v roce 2013 činil její daňový základ 174.200 Kč.

Žadatelka dále v rozkladu přiznává, že její komunikace s Ministerstvem vnitra nebyla bezchybná, kterou však nevnímá za nespolečenskou. K uvedenému doplňuje, že správně nepochopila, co je po ní usnesením Ministerstvem vnitra o přerušení správního řízení požadováno, nicméně na ně písemně reagovala a očekávala, že obdrží rozhodnutí o prominutí nebo zamítnutí jejích žádostí se stanovením nového termínu. Přesto dodává, že bude-li mít příležitost, svoji spolupráci s Ministerstvem vnitra zlepší.

V souladu s výše uvedeným tak žadatelka v závěru rozkladu navrhuje:

- 1) Zrušit napadené rozhodnutí v době, kdy ještě nenabylo právní moci.
- 2) Pokračovat ve správním řízení o žádosti.
- 3) Vztít v potaz výše uvedené a podle ustanovení § 15 odst. 3 zákona o státním občanství prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele zkoušku z českého jazyka a českých reálií.
- 4) Vyjít vstříc argumentům a informacím žadatelky uvedených v tomto rozkladu, vztít v úvahu nejen literu, ale i ducha zákona.
- 5) V případě kladného vyřízení rozkladu zaslat také informaci o úkolech a termínech, které musí žadatelka splnit a dodržet pro získání státního občanství České republiky.

III.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, argumenty a důkazy, důležité pro rozhodnutí.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatelka splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 14 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 3 písm. a), a odst. 7 zákona o státním občanství.

Důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žadatelka nesplňuje podmínky stanovené v § 14 odst. 4, odst. 5, odst. 6 a odst. 8 zákona o státním občanství – viz výše. Žadatelka požádala o prominutí splnění výše citovaných podmínek pro udělení státního občanství České republiky.

K podanému rozkladu ministr vnitra uvádí následující.

Ministr vnitra předně odkazuje na str. 3 až 5 napadeného rozhodnutí, kde je porušení povinností žadatelkou Ministerstvem vnitra podrobně popsáno. Ministr vnitra je v uvedené souvislosti zajedno s prvoinstančním správním orgánem v tom, že žadatelce nebylo prominuto nesplnění výše uvedených zákonných podmínek pro nedoložení patřičných dokladů k prokázání jejich splnění a důvody uvedené žadatelkou pro jejich možné prominutí Ministerstvo vnitra neposoudilo jako důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 15 zákona o státním občanství.

K důvodům, které žadatelka uvádí jako hodné zvláštního zřetele, na jejichž základě žádá o prominutí nesplněných podmínek stanovených v § 14 odst. 4 a odst. 5 zákona o státním občanství, ministr vnitra uvádí, že není schopen posoudit potíže, které žadatelka uvádí v souvislosti s vyřizováním její žádosti o povolení trvalého pobytu na území České republiky, spojené s neochotou, šikanou a arogantním jednáním pracovníků cizinecké policie, rovněž tak nemůže posoudit s tím vzniklé zdravotní potíže žadatelky, neboť je v rámci prvoinstančního řízení o žádosti ani v podaném rozkladu ničím nepodložila, např. kopiemi lékařských zpráv (skolióza páteře, problémy s imunitou a psychickým stavem). Ministr vnitra se proto ani nemůže vyjádřit ke konstatování žadatelky, že z důvodů výše uvedených má od té doby panickou hrůzu z jakéhokoliv úředního jednání, včetně absolvování požadovaných zkoušek z českého jazyka a českých reálií. Ministr vnitra k tomu navíc doplňuje, že žadatelka by naopak neměla mít po psychické stránce problém takové situace zvládat, neboť v rámci řízení o žádosti doložila originál Osvědčení vystaveného dne 12. 5. 2006 vzdělávacím a poradenským centrem v.o.s. , o absolvování kurzu grafologie a psychologie v termínu od 9. 9. 2005 do 12. 5. 2006.

V souvislosti s vyjádřením žadatelky ze dne 10. 9. 2015 (list č. 21 spisu), kde v souvislosti s prokázáním znalosti českého jazyka a českých reálií, jako podmínek pro udělení státního občanství České republiky, požádala o uznání tříletého celoživotního vzdělávání na Západočeské univerzitě v Plzni, které řádně ukončila složením potřebných zkoušek, jako dalšího zákonem stanoveného způsobu prokázání znalosti českého jazyka, se Ministerstvo vnitra obrátilo dne 26. 2. 2016 na Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „MŠMT“) se žádostí o stanovisko ve věci výkladu ustanovení § 14 odst. 4 a odst. 5 zákona o státním občanství, zda absolvování tříletého celoživotního vzdělávání lze v daném případě považovat za studium na vysoké škole. MŠMT bylo Ministerstvu vnitra v odpovědi ze dne 30. 3. 2016, čj.: MSMT-10696/2016-1, sděleno, že programy celoživotního vzdělávání podle § 60 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, (dále jen „zákon o vysokých školách“), nelze považovat za studium na vysoké škole pro účely zákona o státním občanství, protože se studiem na vysoké škole rozumí pouze studium v bakalářském, magisterském a doktorském studijním programu podle § 45 až 47 zákona o vysokých školách.

Ministr vnitra nepolemizuje se žadatelkou, že pro ní nebylo, z důvodu rekonstrukce domu vzdáleného od Karlovarského kraje, v průběhu prvoinstančního řízení o žádosti jednoduché pořizovat veškeré doklady a rovněž tak i absolvovat zkoušky ze znalosti českého jazyka a českých reálií. V uvedené souvislosti však uvádí, že rozhodnutí o změně bydliště, potažmo i trvalého pobytu, na území České republiky, bylo vůlí žadatelky a jejího manžela, nikoho jiného, a proto mohla určité

problémy s tím spojené očekávat. Ministr vnitra dále konstatuje, že lze částečně přisvědčit námitce žadatelky ohledně délky prvoinstančního řízení o žádosti; k uvedenému však může toliko uvést, že neúměrný nárůst žádostí v souvislosti s účinností zákona o státním občanství (1. 1. 2014) až dosud objektivně znemožňuje dodržení lhůt pro rozhodnutí dle tohoto zákona. Ministr vnitra dále uvádí, že ze spisové dokumentace k žádosti bylo zjištěno, že usnesení Ministerstva vnitra o přerušení správního řízení ze dne 19. 5. 2015 (list č. 19 státoobčanského spisu) převzala žadatelka již na adrese současného trvalého pobytu dne 2. 6. 2015. K jejímu poukázání v rozkladu na naprosto odlišné jednání úředníků kdekoliv na úrovni města, okresu i Královéhradeckého kraje, na rozdíl od úřadů v Karlovarském kraji, ministr vnitra uvádí, že žadatelka tak mohla zřejmě bez problémů prokázat, díky svému původu, vzdělání i rodinné integraci, znalosti českého jazyka a českých realit již ve svém novém bydlišti a nebyla by tak zatěžována neúměrným cestováním, neboť v rámci všech krajů v České republice lze uvedené znalosti prokázat na zavedených Ústavech jazykové a odborné přípravy při Univerzitě Karlově v Praze. Ve vztahu k výše uvedenému tak ministr vnitra konstatuje, že uváděné důvody žadatelkou k prominutí uvedených nesplněných zákonných podmínek, neshledal jako důvody hodné zvláštního zřetele k jejich prominutí ve smyslu ustanovení § 15 odst. 3 zákona o státním občanství.

Ve vztahu k nesplněné podmínce stanovené v § 14 odst. 6 zákona o státním občanství žadatelka v rozkladu doznává, že nepředložila všechny potřebné doklady, i když byla Všeobecnou zdravotní pojišťovnou (dále jen „VZP“) i správou sociálního zabezpečení ujišťována, že doklady o bezdlužnosti jsou pro tyto potřeby dostačující s tím, že jiné nevydávají. Žadatelka si je vědoma i nerovnoměrného plnění, nicméně s její námitkou, že dluhy na pojistném na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“) i penále již vyrovnala a své pochybení hodnotí jako formální, za což byla již potrestána vyměřeným penále, ministr vnitra nemůže souhlasit, k čemuž uvádí, že Ministerstvo vnitra je oprávněno zkoumat, zda byla žadatelka za období posledních tří let před podáním žádosti účastna veřejného zdravotního pojištění a zda hradila pojistné pravidelně a ve stanovené výši, stejně tak jako pojistné v oblasti pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Přestože žadatelka předložila v průběhu řízení o žádosti vyúčtování pojistného pouze za období od 9. 1. 2014 do 11. 4. 2014, bylo i z něj zjištěno, že nehradila zálohy pojistného za první tři měsíce roku 2014 vůbec a vzniklý dluh ve výši 5.177 Kč uhradila jednorázově až dne 20. 3. 2014, těsně před podáním žádosti. Z předloženého potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ“) Cheb ze dne 9. 4. 2014 pouze vyplývá, že žadatelka nemá k uvedenému datu nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. V uvedené souvislosti je tak ministr vnitra zajedno s Ministerstvem vnitra v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že nemohlo na základě nedoložených dokladů ověřit, zda si žadatelka, jako osoba samostatně výdělečně činná (dále jen „OSVČ“), plnila v období tří let předcházejícímu podání žádosti své povinnosti v oblasti zdravotního a sociálního pojištění. Proto ani v tomto případě ministr vnitra neshledal možnost k prominutí podmínky stanovené v § 14 odst. 6 zákona o státním občanství, neboť z důvodů výše uvedených žadatelka ministra vnitra ničím nepřesvědčila, že své zákonné povinnosti bude jako OSVČ plnit i v následném období.

K tvrzení žadatelky, že chybějící doklady, které po ní Ministerstvo vnitra vyžaduje, předala na Krajském úřadu Karlovarského kraje (mj. doklad o dávkách státní sociální podpory, prohlášení o zahraničních cestách, ad.) a že k jejich ztrátě muselo dojít na trase Karlovy Vary – Praha, s tím, že nemá žádnou možnost jak tuto skutečnost dokázat, ministr vnitra uvádí, že je pro žadatelku jen škoda, že je na základě svého vyjádření v rozkladu, že všechny potřebné doklady (VZP, OSSZ, úřad práce, prohlášení o zahraničních cestách) doloží v případě úspěšného odvolání, nedoložila současně s rozkladem k posouzení, zda splňuje všechny potřebné podmínky k udělení státního občanství České republiky (mimo podmínek stanovených v § 14 odst. 4 a 5 zákona o státním občanství, kde požádala o uznání celoživotního vzdělávání – viz výše), případně k jejich prominutí.

K pochybnostem vyjádřeným žadatelkou o potřebě znalostí jejich hospodářských výsledků, ministr vnitra dodává, že pokud je žadatelka OSVČ, znalost zdrojů a výši jejich příjmů nelze zjistit jinak, než doložením daňových přiznání či obdobných dokladů (platební výměr, apod.) za účelem zjištění podmínky stanovené v § 14 odst. 7 zákona o státním občanství. Ministr vnitra v uvedené souvislosti konstatuje, že žadatelka v rámci řízení o žádosti prokázala splnění výše citované zákonné podmínky a připouští, že Ministerstvo vnitra nesprávně uvedlo výsledek jejího hospodaření za rok 2013, když se ztráta týkala jen výlučného podnikání žadatelky nikoli i jejího podnikání jakožto spolupracující osoby.

Ministr vnitra dále uvádí, že tvrzení žadatelky, že nepochopila, co je na ní na základě usnesení o přerušení řízení ze dne 19. 5. 2015 požadováno, je jen těžko přijatelné, neboť toto usnesení je formulováno jednoznačně a zcela srozumitelně pro každého bez potřeby mít k jeho pochopení právníké vzdělání, a to i se stanovením přiměřené lhůty k dodání všech vyjmenovaných dokladů. Žadatelka rozhodně nemohla nabýt dojmu, že pokud doklady nedodá, bude je Ministerstvo vnitra opakovaně vyžadovat nebo jejich předložení žadatelce promine, když byla předmětným usnesením jasně poučena o následcích jejich nedodání.

Skutečností tak zůstává, že žadatelka neprokázala splnění čtyř zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky (§ 14 odst. 4, odst. 5, odst. 6 a odst. 8 zákona o státním občanství) a ministr vnitra neshledal důvody, na základě kterých by žadatelce nesplnění uvedených zákonných podmínek promínil.

Na základě výše uvedeného a podkladů obsažených ve spisovém materiálu se ministr vnitra ztotožnil s rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 18. 12. 2015, č.j.: VS-4865/835.3/2-2014, kterým nebylo žadatelce její žádosti vyhověno, a proto na základě návrhu rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

